

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/31/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010614
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu Mgr. Jána Bednára a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/36/2024 zo dňa 20. 02. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. proti výroku o vine zamieťa.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/36/2023 zo dňa 20. 02. 2025 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., C. XX. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bytom D. A. E. XXXX/XX, F.,

odsudzuje

podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/36/2023 zo dňa 20. 02. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 22. 03. 2024 v čase od 14:38 hodiny do 14:47 hodiny v priestoroch OC Europa Zvolen, Námestie SNP 63, Zvolen, na G. H., pri tam nachádzajúcich sa kinosálach sa spolu s mal. A. B. prihovril poškodenému mal. D. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., I. XX, za prítomnosti jeho kamarátov mal. J. K. a A. L., kde sa ich spýtali, či im neprispajú na cestu vlakom do Banskej Bystrice, kde chcú ísť, kde im mal. A. B. dobrovoľne dal 0,50 € a poškodený mal. D. V. dobrovoľne dal 0,90 €, kde od nich ešte pýtali peniaze, na čo odpovedali, že už nemajú, kde potom si páchatel zložil svoju maskáčovú šiltovku, čo mal na sebe, ktorú položil na tam nachádzajúci sa stolík a poškodenému mal. D. V. zobral z hlavy jeho čiernu šiltovku, pričom mu povedal, že mu šiltovku vráti, keď mu donesie nejaké peniaze a ak mu ich nezoženie tak ho ešte zbije, a následne od nich aj spolu s mal. M. K. odišli smerom dole po schodoch, kde za nimi išiel A. L., ktorý na nich zakričal aby poškodenému mal. D. V. šiltovku vrátili, čo páchatel nerešpektoval a

znovu zopakoval to isté, kde následne išiel poškodený spolu s kamarátmi mal. J. K. a A. L. o poschodie nižšie, kde sa k nim pridali aj kamarát mal. G. B., kde si páchatel' spolu s A. B. všimli, že poškodený mal. D. V. s niekým telefonuje, tak sa vrátil z prízemí, kde sa medzičasom presunuli, na prvé poschodie, kde sa všetci stretli a poškodenému mal. D. V. páchatel' vrátil šiltovku a poslal poškodeného mal. D. V. pre tú jeho, ktorú si nechal na druhom poschodí položenú na stolíku, a povedal, že to bola len sranda, čím týmto konaním, nevznikla poškodenému mal. D. V., nar. 28. 11. 2011, trvale bytom F., I. XX, žiadna škoda na majetku, ale obava o život a zdravie.

Za to bol obžalovaný podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia..

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 20. 02. 2025 obžalovaný po porade s obhajcom, ako aj obhajca uviedli, že podávajú odvolanie proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku.

Následne, dňa 06. 03. 2024 bolo Okresnému súdu Zvolen doručené odôvodnenie odvolania, v ktorom obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný vo výroku o treste a uložený trest považuje za neprimerane prísny. Poukázal prakticky na rovnaké skutočnosti, ako aj obhajca vo svojej záverečnej reči, a to, že ku skutku sa priznal, tento oľutoval, má len 19 rokov, čo malo vplyv na jeho rozumovú vyspelosť a pomerovo prevažujú poľahčujúce nad priťažujúcimi okolnosťami. Zároveň uviedol, že celý incident trval len 9 minút, pričom si uvedomil, že nekonal správne a sám poškodenému šiltovku vrátil. Taktiež z výpovede zákonného zástupcu poškodeného vyplynulo, že vec poškodeného nijako vážne nezasiahla a konaním nevznikla žiadna majetková škoda. Uviedol, že prejavil záujem zmeniť svoj život a odsťahoval sa zo Zvolena. Dodal, že nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody a trest vo výmere 4 roky považuje za príliš dlhý, prakticky je to jedna pätina jeho doterajšieho života. Na ochranu spoločnosti, a keďže ide o jeho prvé zaradenie do ústavu, by postačoval aj trest kratšieho trvania, navyše, ak má dôjsť aj k premene podmieneného odkladu výkonu trestu jeho skoršieho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 26. 03. 2024, sp. zn. 6T/9/2024. Požiadaval o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. a v prípade, že by súd nevezhladol naplnenie podmienok tohto ustanovenia, tak aplikáciu § 39 ods. 5 Tr. zák. Poukázal na to, že skutok spáchal 4 dni pred vyhlásením rozsudku v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6T/9/2024 a z uvedeného dôvodu by mu mal byť uložený súhrnný trest. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že zruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 26. 03. 2024, sp. zn. 6T/9/2024, ako aj výrok o treste z napadnutého rozsudku a uloží mu za aplikácie § 39 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, s výkonom v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 26. 06. 2025 na krajskom súde prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a preto navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného uviedol, že navrhuje, aby bolo podanému odvolaniu vyhovené.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.), pričom v časti odvolania obžalovanej proti výroku o vine konštatoval dôvody na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť ostatných výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného proti výroku o vine bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné a odvolanie obžalovaného proti výroku o treste bolo podané čiastočne dôvodne.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd umožnil urobiť obžalovanému vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a nasl. Obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“. Po vyžiadaní stanoviska prokurátora a poškodenej, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, súd následne v súlade s § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. uznesením vyhlásil, že vykoná dokazovanie len v rozsahu výroku o treste.

Prijatiu vyhlásenia obžalovaného nebránila ani žiadna iná skutočnosť obsiahnutá v spisovom materiáli, ktorá by zakladala pochybnosti o vine obžalovaného a potrebu vykonania dokazovania v tomto smere.

Krajský súd teda poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní napadnutého rozsudku akceptoval skutočnosť, že nebolo možné podať odvolanie v rozsahu vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania žalovaného skutku a odvolací súd obmedzený revíznym princípom, preskúmaval napadnutý výrok o treste a konanie mu predchádzajúce, nakoľko odvolanie obžalovaného bolo podané proti všetkým výrokom.

Odvolací súd postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného proti výroku o vine zamietol, nakoľko toto smerovalo proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zák., sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods. 3 prvá veta Tr. zák., tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu k odvolaniu podanému proti výroku o treste, je krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu.

Krajský súd však preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste dospel k inému záveru, ako okresný súd. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu je toho názoru, že ukládanie trestu hoci aj na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby je pre obžalovaného v predmetnej veci neprimerane prísne. Krajský súd si je vedomý osoby obžalovaného, jeho priestupkovej a trestnej minulosti, ktorá vyznieva v neprospech obžalovaného, avšak uzatvára, že súd ukladá trest za konkrétnu trestnú činnosť. Navyše krajský súd dáva do pozornosti závažnosť jednotlivých priestupkov a trestných činov (kde sa v dvoch prípadoch jedná o § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. účinného do dňa 05. 08. 2024). Naproti tomu v prospech obžalovaného svedčí viacero skutočností. V prvom rade obžalovaný podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný, kde súd toto vyhlásenie prijal. Taktiež v prospech obžalovaného svedčí tá skutočnosť, že poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. d), l) Tr. zák.) prevažujú nad priťažujúcimi okolnosťami (§ 37 písm. m) Tr. zák.), ako aj skutočnosť, že doteraz bol obžalovanému

uložený len jeden, relatívne krátky, nepodmienečný trest odňatia slobody, kde zvyšok tohto trestu obžalovaný ani nevykonal, nakoľko v dôsledku novelizácie Trestného zákona došlo k zániku trestnosti trestného činu, za ktorý mu bol daný trest uložený. V neposlednom rade krajský súd poukazuje na samotný trestný čin, jeho trvanie, priebeh, spôsob jeho spáchania, ako aj jeho následok. V predmetnom prípade nedošlo ku vzniku škody, a to ani na majetku, ani na zdraví. Je nepochybné, že sa zo strany obžalovaného jednalo o správanie, ktoré v spoločnosti nesmie byť tolerované, avšak ukladanie trestu aj na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby by bolo, ako súd už uviedol, neprimerane prísne. V danom prípade tak je namieste ukladať obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd tak uzatvára, že pôvodný uložený trest vo výmere 4 roky považuje s ohľadom na zásady ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák. a zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. pre obžalovaného za neprimerane prísny. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. V zmysle § 33a ods. 3 prvá veta Tr. zák., tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, okrem ďalších skutočností, aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a za aplikácie § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. por. obžalovanému uložil mimoriadne znížený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý je podľa jeho názoru adekvátny k spáchanému skutku. Uloženie dlhšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody krajský súd považuje za neprimerane prísne, nenapĺňajúce zásady ukladania sankcií a trestov. Krajský súd tak pri ukladaní trestu prihliadol nielen na špecifiká tohto konkrétneho prípadu ale najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti. Oboznámil sa s odpisom registra trestov obžalovaného, ako aj s výpisom jeho priestupkov. Na výkon trestu tohto zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ohľadom ostatných okolností ukladania trestu, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Nad rámec argumentácie ohľadom uloženého trestu krajský súd k námietke obžalovaného týkajúcej sa ukladania súhrnného trestu uvádza, že v predmetnom prípade sa nejedná o zbiehajúcu trestnú činnosť k jeho predchádzajúcim odsúdeniam (došlo k prerušeniu súbehu jednotlivých skutkov práve predchádzajúcimi odsúdeniami – v jednom prípade rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/69/2023 zo dňa 19. 12. 2023 a v druhom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/32/2023 zo dňa 03. 03. 2023 a zároveň rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/69/2023 zo dňa 19. 12. 2023) a preto sa súhrnný trest v predmetnej veci neukladá.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov na základe podaného odvolania obžalovaného, považujúc ho za čiastočne

dôvodné, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.